

**COLLATIO-||NVM SACRARVM|| LIBRI VIII.|| Tilmanni
Bredenbachij S. Th. D.||**

Bredenbach, Tilman

Coloniae Agrippinae, 1592

VD16 B 7378

21. Quomodo cubicularius Valentis Imper, ob malè tractatum Aphraatem,
Orthodoxos in verareligione confirmantem, mente captus feruentibus
bælnei aquis suffocatur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-65002](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-65002)

340 COLLATION. SACRAR.
CAP. XX.

Valens Imper. cum D. Basilius, ut Ante
nis consentiret, inducere nō posset, pos-
scribere eum instituit. Et iam ex filij libellis
scribere erat, quem vbi manu sua Valentia
borare conatus est, litteram nullam exar-
potuit, calamus namque statim est cōstatu-
Quod vbi in altero, & etiam tertio adscribo-
dū sicut conuenit aptato, itidem vt in primo
accidit, & ipse adhuc in scripto impio com-
mando perstuit manus ei supra' quam erat
potest, concussa, tremore intolerabili cō-
pata. Proinde animo percutitus atque pauci-
plenus, charta correpta, ambabus eam dilata-
tauit manibus. Paulo verò pōst Prefecto quo
que accidisse dicunt, vt morbo circumventus
grauis, vbi vindictam supplex est depectu-
tous conualeceret.

Nicephorus Callist. libr. II. Ecclesiast. his-
tor. cap. 15. Cubicularius Valentis Imper. ob malesticā
sum Aphraatem, orthodoxos in verareligione
firmantem, mente captus seruentibus baltei
suffocatur.

CAP. XXI.

Ex cubicularijs Valentis Imper. quida, pro-
mit temeritatem vitum Aphraatem properau-
um confessim ingressus, vt principi lauacione
præpararet, mente captus, & in calidas aquas
declapsus, ibi vitam finiuit. Imperator aliqui
velut

RAR.
m, vt Asia
posset pro-
ilij libellus
Valensio
lam exar-
st cōstatu-
o adscribi
vt in prima
npi confis-
quam cre-
bili et occi-
tque pauci-
s eam dilate-
refecto quo-
circunnum-
depitram
er. quida-
proper an-
erat, in bello
cipi lauacio
calidas aqua-
rator aliq[ue]
du exspectans, & extrahi ea mora tempus que-
tens, alij causam eius rei inquisitam sibi re-
nunciare praecepit. Qui cu[m] & venissent, & om-
nia circumspexissent, illum in calidis vndis
morte frigida peremptum repererunt. Quod
vbi Imperator cognouit, opus id quidem pe-
tulantis, Aphraatæ sancto illatæ iniuriaæ, & cō-
tumelia esse, recte arbitratus est. De impio
autem dogmate eundem, iuxta iudicati cor-
dis pharaonem, retinuit animum.

Exempla aliquot reverentie & dignitatis sacerdota-
lii, quæ ex M. Maruli lib. 3. cap. 5. recenset Conr.
Lycoff. licet in alienam religionem propensus,
lib. 12. Theatri.

CAP. XXII.

I Oannes primus, qui Hormisdæ in summo
pontificatu successit, Cōstantinopolim versus
pergens, cum Corinthum diuertisset, equum
ci, a quo cōmodatum acceperat, restituit. Hoc
equo, quod inter alios maluerat esset, vti sole
bat uxor eius qui cōmodauerat. Post hæc verò
cum illa incendere vellet, ferocire equus, ac
velut effrenis & indomitus circumagere sese,
ne omniō pari, vt cuius dotso pontifex iam
sedisset, mulier federet. Cuius rei non medio-
cōsideratio tum ipsam, tum virum cepit: se-
que illo equo deinceps indignos iudicantes,
cum pontifici, cui prius cōmodato concesser-
ant, muneri obtulerunt. Docuit iumentum,
quod homo ignorabat, non solum Ecclesiā an-

Z 6 tistitis